

[Ministeren for kulturelle anliggender]

udfolder sig aktiviteter – ofte utraditionelle – som præger hverdagen og gør denne lidt mere farverig.

Det spændende ved disse aktiviteter er ikke mindst deres mangfoldighed, det forhold, at de er forskellige fra by til by, fra egn til egn.

Sådanne aktiviteter skabes af de mange, der frivilligt og ulønnet engagerer sig i dette arbejde. Disse bestræbelser fortjener offentlig støtte, men den bør som oftest være kommunal. Ofte ser man, at selv mindre tilskud virker stimulerende på bestræbelserne og deres resultater.

Det kan i denne forbindelse være naturligt at pege på forsamlingshusene, der har genindtaget en central placering i det kulturelle liv i lokalsamfundet, og på de mange medborgerhuse, der er skudt op rundt omkring i landet. Det er min opfattelse, at sådanne huse skal afspejle det lokale miljø, det er forankret i, og at det økonomiske grundlag for husenes indretning og drift er og fortsat bør være et lokalt anliggende. Også den meget omfattende amatørvirksomhed på de kunstneriske og kulturelle områder fortjener at nævnes i denne sammenhæng. Den støttes delvis af statslige midler, men dog helt overvejende kommunalt.

Det internationale kultursamarbejde. En kulturpolitisk redegørelse ville være mangelfuld, hvis den ikke indeholdt nogle bemærkninger om kultursamarbejdet med udlandet. Dette samarbejde er et væsentligt supplement til det hjemlige kulturliv og medvirkende til at fastholde de mange forbindelser mellem danske og udenlandske institutioner og personer.

Danmark er inddraget i dette samarbejde på forskellig vis, flersidigt og tosidigt. På det flersidige område deltager vi således i arbejdet inden for Europarådet og UNESCO. Efter vedtagelse i folketinget har Danmark sammen med de andre EF-lande endvidere besluttet sig til at etablere en Europafond, der skal beskæftige sig med nogle undervisningsmæssige og kulturelle spørgsmål. Herudover er der på det kulturelle område visse kontakter mellem EF-landene.

Grundlaget for det tosidige kultursamarbejde er først og fremmest de mere end 20 kulturaftaler, Danmark har indgået med andre stater, herunder størsteparten af de europæiske lande.

Den nordiske kulturtraktat danner rammen om det traditionsrige nordiske samarbejde. Dette har bl.a. vist sin styrke ved, at det lykkedes de fem lande at tilrettelægge og gennemføre det fællesnordiske kulturfremstød i USA, Scandinavia Today.

Sideløbende med det fællesnordiske kulturfremstød gennemførte Danmark i lighed med de andre nordiske lande en række kulturindsatser i USA.

En vigtig opgave i den kommende tid bliver at sikre og udbygge de mange kontakter, der blev tilvejebragt med USA under Scandinavia Today-arrangementet.

De rent danske indsatser under kulturfremstødet blev tilrettelagt og gennemført af det kulturministerielle kultureksportudvalg. Efter at have afgivet rapport om forløbet af Scandinavia Today har udvalget med ny formand og en noget ændret medlemssammensætning nu genoptaget sin oprindelige arbejdsopgave. Denne består bl.a. i at undersøge mulighederne for en effektivisering af den kulturformidlende indsats over for udlandet. Som led heri må udvalget bl.a. vurdere koordinationen mellem de implicerede organer her i landet og med institutioner og personer i udlandet såsom de danske ambassader, de danske lektorer og Det Danske Selskabs udsendinge.

Et konstant tilbagevendende problem i samarbejdet over grænserne er betalingen af forsikringspræmier for større udenlandske udstillinger, som vises her i landet. Præmien for disse forsikringer har efterhånden antaget en størrelse, som det enkelte udstillingssted, typisk et museum, ingen mulighed har for at betale over de ordinære udstillingsbudgetter.

I det fremsatte forslag til ny museumslov er der søgt at råde bod herpå gennem en bestemmelse, der åbner mulighed for, at staten i visse tilfælde påtager sig den forsikringsmæssige risiko inden for bestemte grænser og på særlige vilkår, herunder naturligvis, at de optimale sikkerhedshensyn er tilgodeset i hvert enkelt tilfælde.

I øvrigt kan der være grund til at fremhæve, at staten jo ikke er alene om at knytte de kulturelle forbindelser over grænserne. Mange kommuner støtter på forskellig vis lokale initiativer, der går ud på kulturelt samarbejde med andre lande, måske specielt inden for ungdoms- og idrætsarbejdet.

Til afslutning et par ord om de økonomiske vilkår, kulturministeriet arbejder under.